

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: V. Hudoba)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco)

Î N C H E I E R E

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Piotr Topal, Tatiana Topal și
Întreprinderea Individuală „Alexandra Topal”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Topal,
Tatiana Topal și Întreprinderea Individuală „Topal Alexandra” împotriva Primăriei
mun. Comrat și Întreprinderii Individuale „Stanciu Alexandr”, intervenient
accesoriu Consiliul mun. Comrat cu privire la recunoașterea nulității contractelor
de vânzare-cumpărare a bunului imobil,

împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t a ț ă :

La 10 martie 2014, Piotr Topal, Tatiana Topal și ÎI „Topal Alexandra” au
depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Comrat și ÎI
„Stanciu Alexandr”, solicitând recunoașterea nulității contractului de vânzare-
cumpărare a terenului cu nr. cadastral XXXXX392 cu suprafața de 0,0260 ha,
încheiat la 07 aprilie 2004 între Primăria mun. Comrat și ÎI „Stanciu Alexandr”, în
partea vânzării terenului cu suprafața de 0,0065 ha.

În motivarea pretențiilor reclamantii au indicat că la data de 11 noiembrie
2003 Consiliul mun. Comrat a adoptat decizia nr. 12(5)/30.3 privind vânzarea ÎI
„Stanciu Alexandr” a terenului aferent cu suprafața 0,0260 ha, situat în or. Comrat,
str. XXXXX 24A.

La 07 aprilie 2004 în temeiul aceleiași decizii, între Primăria mun. Comrat și
ÎI „Stanciu Alexandr” a fost încheiat contract de vânzare-cumpărare a terenului.

Ulterior, la data de 14 decembrie 2014 Consiliul mun. Comrat a adoptat
decizia nr. 14/31 privind modificarea deciziei nr. 12(5)/30.3 din 11 noiembrie
2003, conform căreia suprafața terenului scos la vânzare a fost micșorată de la
0,0260 ha până la 0,0195 ha, și a dat indicații Primăriei mun. Comrat să introducă
aceleași modificări în contractul de vânzare-cumpărare, însă indicația dată n-a fost
executată.

Reclamantii au considerat că contractul sus menționat, în partea vânzării
terenului cu suprafața de 0,0065 ha, contravine normelor imperative și necesită a fi
recunoscut nul din următoarele considerente: terenul sus menționat a fost vândut ÎI

„Stanciu Alexandr” ca teren aferent construcției existente, însă în realitate nu este așa, încât în componența lui intră terenul cu suprafața 0,0080 ha (luând în considerație precizările 0,0065 ha), ca teren adiacent magazinelor existente și multe alte apartamente, case de locuit.

Reclamanții au susținut că terenul vândut ÎI „Stanciu Alexandr” partea (0,0065 ha) nu este aferent și în realitate nu poate fi vândut, atât timp cât nu a fost în posesie legală.

Totodată, au menționat că hotărârea și contractul de vânzare-cumpărare a terenului în această parte contravine prevederilor art. 9, alin. (6) al Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, conform cărora este interzisă vânzarea terenurilor de uz public.

Au invocat că conform Regulamentului cu privire la formarea bunurilor imobile, formarea terenului într-un obiect separat trebuie să fie efectuată la existența acordului în scris al proprietarilor bunurilor imobile vecine, drepturile cărora pot fi lezate la formarea bunului imobil, și trebuie să fie efectuată cercetarea posibilității formării obiectului imobil, însă, formând terenul litigant nu a fost solicitat acordul reclamanților și nu a fost efectuată cercetarea posibilității formării obiectului imobil dat.

Reclamanții au mai relatat că înstrăinarea terenului cu suprafața 0,0065 ha încalcă dreptul lor ca proprietari și posesori a obiectului vecin și influențează inadmisibil obiectele lor, care la fel au o destinație și utilizare funcțională specială (obiectul comerțului și spațiu locativ).

În baza celor expuse, au susținut că contractul de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 0,0065 ha, care are statut de teren de uz public, este încheiat ilegal motiv din care este lovit de nulitate absolută.

În susținerea celor invocate reclamanții au făcut trimitere la prevederile art. 207, alin. (1), (3), art. 220, alin. (1) Cod civil (redacția în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată).

La data de 23 mai 2016, reclamanții au depus cerere suplimentară, în care au menționat că în legătură cu faptul că în perioada procesului judiciar ÎI „Stanciu Alexandr” a înstrăinat terenul, ce reprezintă obiectul prezentei acțiuni, încheind contractul de vânzare-cumpărare cu Stanciu V. și Stanciu M., completând și concretizând pretențiile sale, au solicitat recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a terenului din 07 aprilie 2004, încheiat între Primăria mun. Comrat și ÎI „Stanciu Alexandr” în partea vânzării terenului cu suprafața 0,0065 ha, care are statut de teren de uz public, cu aducerea părților în poziția inițială și restituirea părților tuturor celor obținute în baza actului juridic; recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului din 27 mai 2014, încheiat între ÎI „Stanciu Alexandr” și Stanciu V. și Stanciu M. în aceeași parte și cu aceleași consecințe. (f.d. 22, vol. II).

La data de 25 august 2016, reclamanții au mai depus o cerere de concretizare și completare a pretențiilor, conform căreia au solicitat anularea deciziei Consiliului mun. Comrat nr. 9/9 din 05 iulie 2016 „Cu privire la anularea deciziei nr. 14/31 din 14 decembrie 2004”, invocând faptul că decizia Consiliului mun. Comrat nr. 9/9 din 05 iulie 2016 este ilegală și necesită a fi anulată. (f.d. 41, vol. II).

Prin hotărârea din 09 august 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Topal, Tatiana Topal, ÎI

„Topal Alexandra” împotriva Primăriei mun. Comrat și ÎI „Stanciu Alexandr” cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului cu nr. cadastral XXXXX.392.01 cu suprafața de 0,0065 ha, încheiat între Primăria mun. Comrat și ÎI „Stanciu Alexandr” la 07 aprilie 2004, în partea vânzării terenului cu suprafața de 0,0065 ha; recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a aceluiași teren încheiat la 27 mai 2014, în partea vânzării terenului cu suprafața de 0,0065 ha; anularea deciziei nr. 9/9 din 05 iulie 2016, ca neîntemeiată. (f.d. 188-192, vol. II)

Prin hotărârea suplimentară din 04 septembrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central s-a admis cererea reprezentantului pârâților, avocatul Roman Colodeev, privind emiterea unei hotărâri suplimentare de încasare a cheltuielilor de judecată. S-a încasat în mod solidar de la Piotr Topal, Tatiana Topal și ÎI „Topal Alexandra” în beneficiul lui Stanciu Vasiliu suma de 5 500 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la achitarea serviciilor de asistență juridică. (f.d. 222-223, vol. II)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 august 2019 și respectiv la 05 septembrie 2019, Piotr Topal, Tatiana Topal, ÎI „Topal Alexandra” au înaintat cerere de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 09 august 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central cât și hotărârea suplimentară din 04 septembrie 2019 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. (f.d. 186, vol. II, f.d. 2-5, vol. III)

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Piotr Topal, Tatiana Topal și ÎI „Topal Alexandra”, și s-a menținut hotărârea din 09 august 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central și hotărârea suplimentară din 04 septembrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Topal, Tatiana Topal și Întreprinderea Individuală „Topal Alexandra” împotriva Primăriei mun. Comrat și Întreprinderii Individuale „Stanciu Alexandr”, intervenient accesoriu Consiliul mun. Comrat cu privire la recunoașterea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a bunului imobil.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat cu privire la fondul cauzei deduse judecării că motivarea primei instanțe întrunește cerințele minime procedurale, pentru că arată motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței și care au condus la respingerea cererii.

Colegiul a respins ca lipsită de temei critica apelanților precum că concluziile instanței contravin probelor cercetate și legislației în vigoare, că instanța a aplicat eronat normele de drept procedural la soluționarea cauzei, că nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante.

În acest sens, Colegiul judiciar a fost de acord cu toate constatările, aprecierile și rațiunile primei instanțe inserate în hotărârea din 09 august 2019 cât și în hotărârea suplimentară din 04 septembrie 2019, după cum au fost expuse, fără a găsi necesar de a le expune repetat în volumul motivelor invocate în hotărâre, instanța de apel a considerat necesar a se expune doar asupra argumentelor apelantului invocate în cererea de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Așadar, instanța de apel a reținut că conform deciziei Consiliului mun. Comrat nr. 13 din 11 decembrie 2001 s-a decis să fie dat în arendă ÎI „Stanciu Alexandr” terenul cu suprafața de 0,0341 ha (dintre care 260 m.p. sub magazin, 80

m.p. pentru îmbunătățire), terenul fiind situat pe str. XXXXX 24 A, mun. Comrat, iar conform contractului de arendă nr. 51 din 27 decembrie 2001 încheiat între Primăria mun. Comrat și ÎI „Stanciu Alexandr” în baza deciziei nominalizate s-a dat în arendă terenul cu suprafața de 0,0341 ha.

Conform deciziei Consiliului mun. Comrat nr. 12/13 din 26 iunie 2002 s-a hotărât să fie efectuate modificări în decizia Consiliului mun. Comrat nr. 13 din 11 decembrie 2001 „la cererea ÎI „Stanciu Alexandr”, pct. 1. Să de-a în arendă ÎI „Stanciu Alexandr” terenul cu suprafața de 260 m.p. sub magazin situat pe str. XXXXX 24A, mun. Comrat, pe un termen de 3 ani. Pct. 2. terenul cu suprafața de 80 m.p., rămâne în folosință comună.

Instanța a mai reținut că în baza pct. 3 din decizia supra indicată, Primăria mun. Comrat urma să efectueze modificări în contractul de arendă a terenului, încheiat cu ÎI „Stanciu Alexandr”.

Conform deciziei Consiliului mun. Comrat nr. 12(5)/30.3 din 11 noiembrie 2003 „privind vânzarea terenului ÎI „Stanciu Alexandr”, s-a hotărât: Să fie fixat ÎI „Stanciu Alexandr” terenul cu suprafața 0,0260 ha situat în mun. Comrat , str. XXXXX 24 A (sub magazin), cu nr. cadastral XXXXX392; Vânzarea terenului respectiv ÎI „Stanciu Alexandr”.

Astfel, la 07 aprilie 2004 între Primăria mun. Comrat și ÎI „Stanciu Alexandr” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 0,0260 ha, nr. cadastral XXXXX392, situat pe str. XXXXX 24A, mun. Comrat, fiind înregistrat la OCT Comrat cu nr. 2665/04 din 07 aprilie 2004.

Ulterior, Consiliul mun. Comrat, prin decizia nr. 14/31 din 14 decembrie 2004, a hotărât să fie efectuate modificări în decizia Consiliului mun. Comrat nr. 12/30.3 din 11 noiembrie 2003, și anume la pct.1 în loc de „terenul cu suprafața 0,0260 ha”, să fie menționat „terenul cu suprafața de 0,0195 ha”. Tot în baza acestei decizii Primăria mun. Comrat urma să efectueze modificări în contractul de vânzare-cumpărare a terenului încheiat între Primărie și ÎI „Stanciu Alexandr”.

Instanța a mai reținut că conform contractului din 27 mai 2016, ÎI „Stanciu Alexandr” a vândut lui Stanciu Vasili terenul cu nr. cadastral XXXXX392, suprafața 0,026 m.p. (teren pentru construcții), și construcție comercială, prestarea serviciilor, cu suprafața 195,0 m.p., nr. cadastral XXXXX.392.01, situate pe str. XXXXX 24A, mun. Comrat, contractul fiind înregistrat la OCT Comrat cu nr. 9601/14/ 12634 la 27 mai 2014.

Reieșind din cele relatate, Colegiul a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de respingere acțiunii, motivând în acest sens că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar justifica anularea contractelor de vânzare-cumpărare a terenului din 07 aprilie 2004 și din 27 mai 2014, cât și anularea deciziei nr. 9/9 din 05 iulie 2016.

Colegiul judiciar a constatat că în apelul declarat, cât și în ședința instanței de apel, apelanții ca temei principal de anulare a contractelor de vânzare-cumpărare a terenului au invocat că terenul vândut cu suprafața de 0,0260 ha cuprinde și terenul cu suprafața de 0,0065 ha, care este teren de folosință comună, astfel fiindu-le lezat dreptul la formarea bunului imobil, și analizând probele prezentate la dosar, a considerat că acestea sunt insuficiente pentru a constata temeinicia acțiunii.

Referitor la argumentul apelanților că terenul vândut (0,0260 ha) face parte terenul cu suprafața de 0,0065 ha, care are statut de utilizare publică (comună), Colegiul judiciar l-a considerat neîntemeiat, deoarece, conform deciziei Consiliului

mun. Comrat nr. 12/13 din 26 iunie 2002, au fost efectuate modificări în decizia Consiliului mun. Comrat nr. 13 din 11 decembrie 2001 „la cererea ÎI „Stanciu Alexandr”, și în legătură cu acest fapt, terenul cu suprafața 0,0065 ha nici cum nu poate fi teren de folosință comună, așa cum invocă apelanții, or, terenul cu suprafața de 0,0080 ha, are statut de utilizare publică, fapt constatat prin decizia Consiliului mun. Comrat nr. 12/13 din 26 iunie 2002, decizie care nu a fost modificată sau anulată.

Totodată, instanța a reținut că terenul cu suprafața de 0,0065 ha este parte adiacentă cu bunul imobil care este folosit de ÎI „Stanciu Alexandr” în proces tehnologic. Astfel, pentru utilizarea lui nu se referă interdicțiile prevăzute în art. 9 alin. (6) a Legii privind vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, or, acest teren nu este un teren de uz comun, ci aparține ÎI „Stanciu Alexandr, teren care intră în componența terenului cu suprafața de 0,0260 ha.

Colegiul a respins ca neîntemeiat argumentul apelanților precum că caracterul privind folosirea comună a terenului cu suprafața de 65 m.p. a fost stabilit și confirmat de însuși organele publice de conducere, care chipurile se confirmă prin acte prezentate în instanța de judecată, (actul Comisiei Primăriei și Consiliului mun. Comrat din 16 octombrie 2002, din 05 octombrie 2004, decizia Consiliului mun. Comrat nr. 14/31 din 14 decembrie 2004), or, conform actului Comisiei Consiliului mun. Comrat din 16 octombrie 2002 (f.d.7, vol. I), s-a menționat că terenul cu suprafața de 80 m.p. este în folosință comună și nimic nu este menționat de terenul cu suprafața de 65 m.p., iar conform deciziei nr. 14/31 din 14 decembrie 2004 (f.d. 9, vol. I) de asemenea nu se confirmă că terenului cu suprafața de 65 m.p. are destinația de folosință comună, în această decizie indicându-se despre modificarea deciziei Consiliului mun. Comrat nr. 12/30.3 din 11 noiembrie 2003, iar în concluzia comisiei prin actul din 05 octombrie 2004, nu rezultă că terenul cu suprafața de 65 m.p. este de folosință comună, ci se menționează că ÎI „Stanciu Alexandr” ilegal a însușit terenul cu destinație folosință comună, mai mult, această concluzie nefiind susținută prin alte probe.

Or, celelalte decizii emise de Consiliul mun. Comrat confirmă contrariul, iar, la materialele dosarului nu există o decizie a consiliului sau un alt act care ar fi confirma că terenul cu suprafața de 0,0650 ha este de uz comun, așa cum a fost expres menționat în cazul terenului cu suprafața de 0,0080 ha.

Totodată, Colegiul a reținut că la momentul întocmirii actului din 05 octombrie 2004, ÎI „Stanciu Alexandr” deja era proprietar al terenului cu suprafața 0,026 ha, fapt confirmat prin informația eliberată la data de 20 decembrie 2013 de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, OCT Comrat.

Mai mult, instanța de apel a susținut opinia instanței de fond că la vânzarea terenului cu suprafața de 0,0260 ha (în partea vânzării terenului cu suprafața de 0,0065 ha), Primăria mun. Comrat nu a fost obligată să ceară acordul locuitorilor, or, apelanții nu erau proprietarii terenului adiacent situat pe str. XXXXX 24, mun. Comrat cu terenul cu suprafața de 0,0065 ha, situat în fața clădirii magazinului ce aparține ÎI „Stanciu Alexandr”.

Referitor la declararea nulității contractelor de vânzare - cumpărare a terenului din 07 aprilie 2007, cât și recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 27 mai 2014, prin prisma art. 207, 217, alin. (1), 221, alin. (1) din Codul civil, (redacția până la 01 martie 2019), Colegiul a considerat corectă argumentarea primei instanțe, considerând contractele de vânzare-cumpărare

valabile și licite, or, bunul imobil ce a constituit obiect al contractului de vânzare-cumpărare contestat (terenul cu suprafața de 0,0065 ha) a fost transmis în proprietate cumpărătorului, care și-a înregistrat dreptul de proprietate în modul stabilit de legislația în vigoare în Registrul bunurilor imobile. De asemenea, acest contract a fost încheiat în corespundere cu voința părților, care fiind prezente în fața notarului au declarat că conștientizează acțiunile lor, și doresc încheierea contractului în vederea producerii efectelor juridice.

Referitor la anularea deciziei nr. 9/9 din 05 iulie 2016 „Privind anularea deciziei nr.14/31 din 14 decembrie 2004 „cu privire la introducerea modificărilor în decizia Consiliului mun. Comrat nr. 12(5)/30.3 din 11 noiembrie 2003”, Colegiul judiciar a susținut opinia instanței de fond, că este obligația și dreptul părții care a emis decizia să o anuleze, la cererea persoanei care consideră că i-a fost lezate drepturile sale.

În ceea ce privește hotărârea suplimentară a Judecătoriei Comrat sediul Central din 04 septembrie 2019, Colegiul judiciar reține că este legală și întemeiată, instanța de fond conducându-se de prevederile art. 96, alin. (1) Cod de procedură civilă, corect a admis cererea privind emiterea unei hotărâri suplimentare cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, ori, avocatul a acordat asistență juridică lui Stanciu Vasile

La 27 iulie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Piotr Topal, Tatiana Topal și ÎI „Alexandra Topal” au declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 20 mai 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 23 iunie 2020 (f.d. 121, Vol. III), însă la actele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către recurenți.

Astfel, recursul declarat la 27 iulie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 24 august 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1342/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 137, Vol. III), care a fost recepționată de Vasiliu Stanciu, Consiliul mun. Comrat, Primarul mun. Comrat și ÎI „Stanciu Alexandru” la 26 august 2020, iar de către Stanciu Maria nu a fost recepționată, fiind restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 139-144, Vol. III).

La 03 octombrie 2020, Consiliul mun. Comrat și Primarul mun. Comrat au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Piotr Topal, Tatiana Topal și Întreprinderea Individuală „Alexandra Topal”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Piotr Topal, Tatiana Topal și Întreprinderea Individuală „Alexandra Topal”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Piotr Topal, Tatiana Topal și Întreprinderea Individuală „Alexandra Topal”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Piotr Topal, Tatiana Topal și Întreprinderea Individuală „Alexandra Topal”, împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat